

Lukas 13 : 31 – 34

Schuilen bij Jezus!

Lezen: Lukas 13 : 22 - 35

Tekst: Lukas 13 : 31 - 34

Zingen: Opwekking 488 (intochtslied)

Zingen: U tilt mij op (na filmpje; melodie You raise me up)

Zingen: Psalm 118 : 1 en 9 (na votum)

Zingen: Opwekking 580 (na de verkondiging)

Zingen: Gezang 89 : 1 en 2 (voor collecte)

Zingen: Gezang 89 : 3 en 4 (na collecte)

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus,

Moest het op deze manier?

Jezus is op reis. Naar Jeruzalem. Hij zal daar lijden en sterven.

Aan een kruis. Daar denken we aan. Speciaal in deze weken.

Maar Hij is er altijd. In heel ons leven. Jezus, de gekruisigde.

Dat is elk heel jaar lang de kern van de Bijbel.

Is dat niet moeilijk? Er zijn mensen op vast gelopen. Op de

kruisiging van Christus. Dat moest 'het' zijn. Maar ze beleven er

niets bij. Ze hebben er zelfs een afkeer van. Moest dit van God?

Is God zo? Wil Hij bloed zien? Moet er lijden zijn, en pijn? Wil je in zo'n God geloven? Kan het voor Hem alleen maar op deze wrede manier goed komen? Hoe bedenk je het: een kruisiging. Het was voor de Romeinen een straf, die je op slaven toepaste en zware criminelen. Maar het is te erg voor een doorsnee burger. Kruisiging was niet een geschikt item voor een gesprek. Is het niet een vreemde geschiedenis? Dat juist door de kruisdood van onze Here Jezus, het weer goed kwam tussen God en zondige mensen? Dat moet toch anders gekund hebben. Moest Gods Zoon daar nu echt dood voor gaan? Daar struikelen veel mensen over. Niet alleen ongelovigen. Ook gelovigen hebben het er moeilijk mee. Er zijn er, die daarom afscheid hebben genomen van kerk, geloof en God. Het lag al moeilijk in Paulus' tijd. Het evangelie van het kruis was aanstootgevend voor Joden, en voor heidenen dwaas. Zelfs de discipelen, onderweg met Jezus naar Jeruzalem, moesten er niets van weten. En wij? Maak jij het duidelijk aan je vrienden? Dat jouw leven afhangt van iemand die aan een kruis heeft gehangen? Vind je dat makkelijk om te vertellen? Dat dat moest

van God? Dat is toch niet te doen? Die gedachte went niet, mag ook nooit wennen. Maar waarom hebben we het er dan over? Waarom besteden we daar 40 dagen lang extra tijd en aandacht aan? Omdat het ergens over gaat. Over onze band met God. Hoe kan het dat wij een relatie hebben met de Schepper. Hem Vader noemen? Dat wij hier zijn, als *geliefde* gemeente van Christus, van God? Het komt elke zondag terug. Alle dagen van ons leven. Je staat met God op, en je gaat met Hem naar bed. In vrede. Het is goed met Hem. Hoe is dit toch zo gekomen? En is het er ook nog op je 80ste? Of nog ouder? Er zijn boeken vol over geschreven, hoe dit kon. Vele bladzijden lang zoeken naar woorden, proberen te begrijpen. Maar als we nu eens naar Jezus zelf luisteren. Hij brengt het op zo'n mooie manier. Met een ontroerend beeld. Dat ons hopelijk verder helpt. Niet om te begrijpen, wat er op Golgotha is gebeurd. Dat blijft een geheim. Maar om het te geloven, een plek in het hart te geven, en God er om te prijzen.

Sympathieke Farizeeën

Jezus is druk. **Op** weg naar Jeruzalem geeft Hij onderwijs. Er wordt Hem gevraagd of er maar weinigen worden gered. Een vraag naar wat zijn onderwijs oplevert. De Here Jezus vertelt dan geen succesverhaal. Het valt niet mee. Mensen hebben wel van Hem gehoord, ze weten wat Hij doet en zegt. Maar als het erop aankomt, staan er heel wat buiten Gods rijk. Jezus zegt tegen hen: “Ik ken jullie niet”(25). Ik kan het daar nu niet verder over hebben. Maar één leerpunt: deze mensen hadden best wat met Jezus, ze willen er bij horen, maar Jezus k nt hen niet, heeft geen relatie met hen. Mensen kunnen een leven lang een kerkstoel verslijten, zonder iets te doen met het Woord dat ze horen. Wordt wakker door de woorden van Jezus: “Ik ken jullie niet”.

Maar nu de Farizeeën. Zij komen bij Jezus. Met een waarschuwing. Ga hier weg, Herodes wil u doden. D t is sympathiek. En nog wel uit onverwachte hoek. Farizeeën waren niet zo op Jezus. We lezen bijna de hele evangeliën door dat ze met lastige vragen komen. Om Jezus te beproeven. Te betrappen of Hij iets verkeerd zal zeggen. Dan kunnen ze Hem

aan de schandplaat nagelen. Dan kunnen ze zeggen: zie je wel, die Jezus deugt niet. Het waren toch vooral de Farizeeën, die ervoor zorgden dat Jezus aan het kruis werd gespijkerd. Dus wat kan Jezus voor goeds van deze mannen verwachten? Is het een slimmigheidje van de farizeeën? Dat ze op deze manier van Jezus af willen komen? Zogenaamd heel vriendelijk. Maar kijk uit met die glad gestreken gezichten van mensen... je weet nooit of er een verborgen agenda onder geplakt zit. Zo van: we geven Hem een zetje, dat Hij maar snel uit ons gebied verdwijnt. Dan hebben wij het hier weer onder controle. We kunnen dat wel denken. Meer dan een vermoeden is het niet. Waarom zouden de farizeeën het niet gewoon eerlijk menen? Omdat wij een negatieve kijk op ze hebben? Zij kunnen toch ook geraakt zijn door Jezus? Zijn wonderen? Zijn woorden? Misschien vonden zij Jezus wel een aardige man. Zou helemaal niet vreemd zijn. Uit zijn antwoord merken we niet dat Jezus hen niet vertrouwt. Hij zegt niet: Ik heb jullie door. Jullie willen me hier kwijt. Hij gaat er serieus op in, en noemt Herodes een vos, een sluwe man. Hij heeft Johannes de Doper onthoofd,

waarom zou hij Jezus niet te pakken nemen. Jezus gaat dus echt in op wat ze zeggen. En laat merken: ik ben voor die vos niet bang. Jezus is ten slotte de leeuw uit de stam Juda. Zou een leeuw bang zijn voor een vos? Hij laat zich door Herodes niet opjagen, of weggagen. Hij heeft nog drie dagen in dit gebied op de planning. Vandaag drijft hij duivels, uit; morgen geneest hij zieken, op de derde dag komt rondt Hij af, dan verlaat Hij het gebied van Herodes. Op zijn tijd. Hij blijft gewoon zijn werk doen. We denken toch niet dat Jezus báng is voor die man!? Laat de farizeeën dat maar zeggen tegen Herodes. Maar valt het niet een beetje tegen? Dat Hij niet wat meer zegt tegen die mannen? Hij had toch wel kunnen zeggen: “ik stel het erg op prijs, dat jullie me waarschuwen. Dat vind ik vriendelijk van jullie. Het doet me goed, dit mee te maken”. Had Hij niet een aardig woordje tegen de farizeeën kunnen zeggen. Jezus had wel wat vriendelijker kunnen zijn. Hij zegt niets van hun sympathieke gebaar. Hij zegt wel iets anders: Hij blijft reizen, ook deze drie dagen komt Hij stap voor stap dichterbij zijn reisdoel. Want Hij moet op tijd in Jeruzalem zijn. De stad die de

profeten doodt. Daar moet ook Jezus sterven. Dat staat op zijn programma. En als de Farizeeën hier het echt goed met Hem bedoelen, moeten ze nu voor Hem kiezen. Sympathie is niet genoeg. Het is niet voldoende dat je Jezus wel een aardige man vindt. Hij wil meer. Ik weet niet wat U met Jezus hebt. Hébben we wat met Hem? Wat is dat? Ga bij jezelf na. Is Hij voor jou die aardige, lieve Man? Vind je Hem sympathiek? Hou je van Hem om de wonderen die Hij deed? Dat is mooi. Maar niet genoeg. Het moet niet een onsje meer zijn. Het moet ánders, dieper. Héél diep! Dat maakt Hij duidelijk in een krachtig beeld.

Kuikens onder de vleugels van een hen

Een prachtig beeld. Jezus bedoelt het zó goed met Jeruzalem. Even over die stad. Wat maakt die stad bijzonder? Het was de hoofdstad van Israël. Het centrum van Gods volk in die tijd. Daar stond de tempel. Daar werden offers gebracht, deden priesters hun werk, gaven de zegen mee aan het volk. Het liturgisch centrum van de kerk in het Oude Testament. Zo

spreekt Jezus Jeruzalem speciaal aan. Niet alle profeten hebben daar de dood gevonden. Maar Jeruzalem was wel de haard van verzet tegen de profeten. Jeruzalem stond model voor het hele volk Israël. Ze moesten van Gods profetische Woord niet veel hebben. Steeds weer had Jezus profeten gestuurd...zie je dat Jezus ook al in het Oude Testament aanwezig was? Hij heeft door Jesaja en Ezechiël en Jeremia het volk gezocht. Zoals een **hen haar kuikens onder haar vleugels hoedt.**

Waarom doet die moederkip dat? Ze beschermt de kuikens tegen gevaar. Misschien is er een vos in de buurt. Dan moet de boer op zijn kippen passen. De hen op haar kuikens. Die ruikt als het ware het gevaar, en roept de kuikens onder haar vleugels. We zien hoe fel ze de kleintjes verdedigt. Bij haar is het veilig. Zo is Jezus bezig geweest met Jeruzalem. Hij is er emotioneel onder. Jeruzalem, Jeruzalem...Hij roept het uit. Ze kan het niet horen, maar het volk om Hem heen hoort Hem. Jeruzalem, Jeruzalem... De zórg van Jezus, voor Jeruzalem, Gods volk. Hoe wilde Hij hen bijeen brengen als kuikens onder

de vleugels van een hen? Door profeten. Die met Gods Woord kwamen. Elke profeet, elke prediking was róepstem van Christus: kom bij Mij schuilen, ik wil je beschermen onder mijn vleugels. Bij elk van de tien geboden kun je dat invullen, het zijn evenzovele vleugels:

Ga niet naar een ander, Ik heb je lief

Dit woord beschermt je bij Gods liefde. Dit woord schermt je áf tegen liefdeloze afgoden.

Eer mij niet op jouw manier. Mijn manier geeft vrijheid.

Dit woord beschermt je bij je vrijheid. Het schermt je af tégen jouw bekrompen denkbeelden over God.

Misbruik mijn naam niet. Mijn naam redt jouw leven.

Dit woord beschermt je bij de eerbied voor God. Het schermt je áf tegen Gods vloek, die je dood wordt.

Gebruik mijn dag goed. Dit is de dag van ons samen.

Dit woord beschermt je bij de nodige rust met God. Het schermt je af tegen het jachtige leven, ver van God.

Respecteer je vader en moeder. Door hen leer je mij kennen.

Dit woord beschermt je bij het respect voor het gezag. Het schermt je af tegen de chaos van een leven zonder gezag.

Kom niet aan het leven van een ander. Ik bescherm het jouwe toch ook.

Dit woord beschermt bij het leven. En schermt je af tegen minachting voor het leven van de ander.

Bewaar het geheim van man en vrouw. Ik maak hen één in mij.

Dit woord beschermt je bij de trouw in het huwelijk. Het schermt je af tegen een wereld die bol staat van seks zonder trouw.

Neem niet wat van een a(A)nder is. Ik zorg toch voor je.

Dit woord beschermt jou bij de dankbaarheid voor wat je kreeg. Het schermt je af tegen het vergrijpen aan wat anderen kregen.

Wees trouw in wat je zegt. Zo heb je Mij ook leren kennen.

Dit woord beschermt je bij je eerlijkheid. Het schermt je af tegen het beschadigen van andermans naam door vuile roddel.

Wees niet jaloers. Ik vervul het verlangen van je hart.

Dit woord beschermt je bij je zuivere verlangens. Het schermt je af tegen gulzige begeerten.

Tien gevleugelde woorden. In elk hoor je de stem van Jezus.

Wij zijn allemaal kuikens. Hij roept ons onder zijn vleugels.

Jullie hebben niet gewild

Het is wat dat Jezus jou roept! Schuilen bij Hem is niet gewoon.

Hij heeft jou uitgekozen. Hij roept jou! Jij onder zijn vleugels.

Denk niet dat het de gewoonste zaak van de wereld is. Jij hebt

het getroffen! Dit overkomt niet iedereen. Je snapt niet dat er

kuikens weglopen. Het gebeurt. Eigenwijze kuikens. Bij moeder

vandaan. Jezus heeft het ervaren. Jullie, zegt Hij tegen

Jeruzalem, jullie hebben niet gewild. Wat hadden ze dan

gedaan? Ze hebben de profeten uit de weg geruimd. Zij

hoefden Gods profetie niet, geen belang bij het evangelie. Dan

wordt het gevaarlijk! De stad wordt aan hen (aan hun lot)

overgelaten. Kort gezegd: dan zoeken ze het zelf maar uit. In

het jaar 70 na Christus stond Jeruzalem in brand, er is geen

steen op de andere gebleven. Het vuur van Gods boosheid.

Daar ga je aan kapot, het leven gaat kapot, alles wordt in de as

gelegd. Dat komt er van als je niet wilt schuilen onder de

vleugels van Christus. **Elke** zondag roept Hij ons, door zijn wetswoorden, door gevleugeld evangelie. Héél de Bijbel vleit Hij als beschermende vleugels over ons heen. Willen we dat? Mag jouw leven onder beslag van Gods Woord liggen, veilig onder Gods vlerken? Ga jij je echt wegstoppen op dat veilige plekje bij Hem? Dat is moeilijk. Wie heeft er nooit eens een eigenwijze bui? Wie vliegt niet eens onder de vleugels weg? Wie luistert er soms niet naar die stem van Jezus? Dan ben je link bezig! Je speelt met vuur. Het zou je leven verschroeien, het vuur van Gods boosheid. Kom terug voor het te laat is. Nóg kun je overleven. Ik herinner me beelden van een boerderijbrand. Mensen liepen na de brand in de schuur te zoeken naar wat waardevol kon zijn. Ze vonden in een hoekje een kip... verbrand, verkoolde vleugels uitgespreid. Onder die vleugels vonden ze nog levende kuikentjes. Die hadden het vuur overleefd. De moeder had haar leven voor hen gegeven. Dát is in een notendop het verhaal van de verzoening. Christus gaf zijn leven. Zijn dood werd ons leven. Wij onder zijn vleugels! Met dit ontroerende beeld zegt Jezus wat verzoening is. Dít is

het nou. Je kunt het nog steeds niet begrijpen. Helpt het je om je te verzoenen met de bittere dood van Jezus aan het kruis? Heeft Hij het niet aannemelijk gemaakt?! Ook dát was zijn zorg. Dit beeld vertelde Hij om je te raken. Geloof er in! Laat je met God verzoenen. Die heeft gewild dat het zo zou gaan. Op de manier van een hen. Die kuikens leven geeft. Dan rest nog één woord, en dat is: Amen.